

Sygn. akt I Ns 834/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z wniosku A. L. (1)

przy udziale A. L. (2)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. nakazać wypłacić wnioskodawcy ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 500 złotych tytułem zwrotu 1/2 opłaty od wniosku wobec zawarcia ugody.

Sygn. akt I Ns 834/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. L. (1) wniósł o podział majątku wspólnego z uczestniczką postępowania A. L. (2).

Na rozprawie w dniu 21 września 2015 roku strony zawarły ugodę na mocy której wnioskodawca i uczestniczka zgodnie ustalili, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi prawo najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w N. przy ulicy (...) o wartości 60 000 zł, samochód osobowy marki N. (...), numer rejestracyjny (...) o wartości 8 000 zł, samochód osobowy marki F. (...), numer rejestracyjny (...) o wartości 1 000 zł, 2 komplety opon zimowych (8 sztuk) o wartości 600 zł i wyposażenie mieszkania o łącznej wartości 8 630 zł.

Strony zgodnie dokonały podziału majątku wspólnego w ten sposób, że prawo najmu powyższego lokalu mieszkalnego przyznały na wyłączną własność uczestniczce postępowania A. L. (2), samochody osobowe oraz dwa komplety opon na wyłączną własność wnioskodawcy A. L. (1) oraz dokonały zgodnego podziału wyposażenie mieszkania.

Stosownie do treści art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

Zgodnie z powyższym ugodą jest umową, która umożliwia likwidowanie konfliktów na drodze kompromisu, bez konieczności odwoływania się i angażowania osób trzecich (sąd, arbitraż), bez konieczności prowadzenia, zwykle żmudnego, kosztownego oraz sformalizowanego postępowania, również dowodowego. Taki sposób rozwiązywania sporów należy uznać za pożądany i przynoszący stronom wymierne korzyści. Przywraca on ponadto zaufanie między

stronami i odbudowuje wiarę w możliwość umownego układania wzajemnych między nimi relacji. (por. Z. Gawlik, Komentarz do art. 917 Kodeksu cywilnego).

W przedmiotowej sprawie strony oświadczyły, że treść zawartej ugody rozumieją, nie wniosły do niej żadnych zastrzeżeń i dobrowolnie ją podpisały.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wnioskodawca cofnął ze skutkiem prawnym wniosek lub jeżeli wydanie postanowienia stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Wobec zawarcia przez strony ugody oraz, że ugoda ta jest zgodna z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) Sąd, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., umorzył postępowanie w niniejszej sprawie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 79. ust. 1 pkt 3 c ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DZ.U. 2014.1025 ze zm.).